

Černolické skály

Jan Puš
©dagjan 2005

Obsah

1 Čertovy skály u Černolic – všeobecně	3
1.1 Jak tam došlapete	3
1.2 Po čem si tam budete šlapat	3
1.3 Pověst o vzniku skal	3
1.4 Současnost	4
1.5 Co se tam ještě dá	4
2 Průvodce horolezeckými cestami	4
2.1 Dvojitá věž – Dolní skála	5
2.1.1 Štekrův převis	5
2.1.2 Opomenutá, Krátká	5
2.1.3 Bžunda	5
2.1.4 Hagen	5
2.1.5 Honzovy převisy	5
2.1.6 Kulisa (Hrana)	6
2.1.7 Komín	6
2.1.8 Vzdechy	6
2.2 Dvojitá věž – Horní skála	6
2.2.1 Potvora	6
2.2.2 Bříško	6
2.2.3 Zlaté nýty a co.	6
2.2.4 Taštička	6
2.2.5 Brašnička	6
2.2.6 Žebřík	7
2.2.7 Schody	7
2.3 Střední věž	7
2.3.1 Spára	7
2.3.2 Panikář	7
2.3.3 Plotny	7
2.3.4 Jižní rys	7
2.3.5 Tři převisy	8
2.3.6 Velký převis	8
2.3.7 Destrukce	8
2.4 Střední věž – náhorní strana	8
2.4.1 Dabl	8
2.4.2 Šikmá spára	8
2.4.3 Středem (Kočanova)	8

2.4.4	Severní převis	8
2.5	Severovýchodní věž	9
2.5.1	Černý důl	9
2.5.2	Generálka	9
2.5.3	Suchá břízka	9
2.5.4	Otovka	9
2.5.5	Zbojnická	9
2.5.6	Kazatelna	9
2.5.7	Bundalka, Foxova cesta	10
2.6	Severovýchodní věž – náhorní strana	10
2.6.1	Čertova stěnka	10
2.6.2	Čertova zahrádka	10
2.6.3	Čertův převis	10
2.6.4	Další čertoviny	10
2.7	Další objekty	10
3	Obrázky	10
3.0.1	Střední věž od severovýchodu	11
3.0.2	Dvojitá věž – Dolní skála	12
3.0.3	Dvojitá věž – Dolní skála	13
3.0.4	Dvojitá věž – Dolní skála	14
3.0.5	Pohled od Dolní skály	15
3.0.6	Střední věž	16
3.0.7	Severovýchodní věž – Náhorní strana	17

1 Čertovy skály u Černolic – všeobecně

Čertovy skály jsou jedním z nejstarších horolezeckých terénů v Čechách. Byly využívány průkopníky vertikál minimálně již od roku 1904. Skály byly, v soulase s tehdejším pojetím, označovány za cvičné a považovány pouze za přípravu k lezení v horách. V těch dobách pořádal KČST (Klub československých turistů) v Černolicích i hromadná cvičení, kterých se zúčastňovalo až přes sto lidí. Z toho vidno, že tato poněkud nešťastná masovost a hromadné akce mají svoji historii. Skálu v té době asi také nikdo příliš nešetřil, přírody bylo všude plno a lidí málo. Takže i urychlování rozpadu skály člověkem probíhá už přes sto let. Docela se ty skály držejí. I když někdy snad jen silou zvyku.

O místu se dozvíte a krásnými foty se pokocháte nejlépe na www.cernolice.cz, opravdu pěkných a pečlivých stránkách. Lze jen doporučit.

Z hlediska lezacího čerpal jsem, a Vy čerpat můžete též, z horolezeckých průvodců: Nepískovcové skály v Čechách – Jan Novotný a Český kras – Petr Resch. Také z knihy Horolezectví zblízka – I. Dieška, V. Širl.

1.1 Jak tam došlapete

Skály jsou v obci Černolice, mezi Všenorami a Řitkou. Vlakem nejlépe právě do Všenor (trať Praha – Beroun), a potom vzhůru do kopce směrem na Hřebeny. Nezahnout po žluté doprava, ale pokračovat traverzem až na silničku. Tam vlevo a po spatření louky touto vpravo vzhůru ku skaliskům. Nebo po hlavní silnici směrem na Jíloviště a Řitku a závčas uhnout doprava. A nebo se zeptat. Z Dobřichovic jezdí také autobus až do Černolic. Autem tam pochopitelně jde dojet rovněž. Nejlépe dálnicí na Strakonice, pak odbočit na Řitku a za chvíli jste tam.

1.2 Po čem si tam budete šlapat

Skály jsou tvořeny drábovskými křemenci spodně silurského původu. Tedy? Je to pevné, tvrdé, má to proklatě ostré hrany (!). A vlastně je to, nakonec, pískovec. Jenom trochu přetvořený.

1.3 Pověst o vzniku skal

Když byl sv. Ivan ve skalách nad Berounem, byl v klášteře na „Ostrově“ u Davle současně sv. Jan Kilián. Oba světci se spolu velmi dobře znali a sv. Kilián poustevníka Ivana často navštěvoval. Při jedné takové návštěvě stěžoval si sv. Ivan sv. Kiliánu, že satanáš ho příliš obtěžuje. Sv. Kilián se nabídl, že mu od toho pekelníka pomůže. K tomu ovšem ochotně dostal povolení a ujednáno, že v budoucnu, až navštíví Kilián svého přítele, pekelníka vyžene. Při slíbené návštěvě stalo se, že též satanáš přišel sv. Ivana pokoušeti.

Sv. Kilián přinesl s sebou Kristův kříž a zvěděl od sv. Ivana, že satanáš v jeskyni mešká, uchopil kříž a odebral se do jeskyně. Vchod do jeskyně byl nízký a úzký, takže musel kříž před sebou strkat i po ruku i nohou lézti, čímž celý vchod byl vyplněn. I ucítil nezvanec příchodu toho, jehož jest mu nejvíce se báti, a chtěl se křížem rychle vyhnouti. Ježto kolem kříže nemohl a jiného východu nebylo, prorazil hlavou tvrdou skálu a vyletěl stropem ven. Jest to pověstná díra nazvaná „cestou ďáblou“.

Ale při tomto nezvyklém díle pošramotil si svoji lebku a jsa pln hněvu, přísahal pomstu sv. vyháněči řka:

„Toho nikdy tobě nezapomenu a tvůj klášter, tu boudu na Ostrově vytopím a všecek tento kámen, který hlavou svou vytlouci jsem musel, tobě také na hlavu vmetám.“

„Dokážeš-li to dřív než kohout zazpívá, smíš tak učiniti“, odvětil sv. Kilián. Podle slibu svého a svolení světce, chtěl tak ďábel v brzku vykonati. Aby snáze mohl hrozbu svou vykonati, skoupil ve všech vsích, na cestě od skal k Davli jsoucích, kohouty, chtěje bez přerušení hrozbu uskutečniti. Všude se mu povedlo kohouty skoupiti, jedině v chalupě v Nových Dvořích, stojící nad křížem vpravo, se mu to nepodařilo. Jakás moudrá babička schovala kohouta pod necky a když ďábel přišel, pravila, že žádného nemá. Tušila v tom totiž nějakou čertovinu. I počal ďábel své zhoubné dílo, čelící ke zkáze kláštera na Ostrově. Naloživ si ve skalách, spěchal k Davli, kdež dodnes jsou skály, které tam ďábel přinesl, bylo to však příliš málo a na záhubu kláštera to nestačilo. I spěchá, aby hrozbu svou ukončil, ještě jednou zpět. Pomstou však zaslepen mnoho si naložil a tak jen zvolna kupředu bráti se mohl. A tu, když byl skoro nad samým Novým Dvorem, zakokrhá kohout, babičkou uschovaný a ďábel od své hrozby upustiti musel. Ve hněvu mrštil balvanem, který nesl, o zem, skoro za samou chalupou. Tak zůstaly zde skály ony – a ďábel nemohl pak více hrozbu svou učiniti.¹

1.4 Současnost

Roku 2002 jsou skály vyhlášeny chráněnou přírodní památkou (zákaz rozdělování ohně, lezení po skalách bez povolení, zákaz vjezdu motorových vozidel apod.). To je, řekl bych, dobré mít na paměti, pokud už přirozený ohled k přírodě a místním Vám nebrání dělat zbytečný binec.

Prosba: Skály jsou to malé a moc nevydrží. Při současném množství lezců jde pozorovat změny každý rok. Těm, kteří se problém zachování ostrůvku malých skalek v moři lezců pokusí pochopit a vydali se, nebo vydají na cestu ohledu k přírodě, místním, ostatním lezcům i dalším předem moc a moc děkuji! Uvažte, prosím, nežli si hodíte lano shora, zda se pokoušíte o cestu dostupnou Vaším schopnostem. Lano shora je dobré na nácvik, ale jen u cesty, která je alespoň trochu v možnostech lezce. Jinak se tak jen uklouzává skála a lezci si ničí cit pro práci s těžišťem a techniku lezení vůbec.

Místy lámavá skála zde vyžaduje schopnost založit vlastní jištění, i když některé cesty jsou poměrně dobře osazeny fixně. Místní pevné jištění není dobré vystavovat zkouškám, neboť bývá velmi rozdílné kvality a sama skála nemusí samo jištění unést.

1.5 Co se tam ještě dá

Hospody jsou ve Všenorech nám známé dvě. Zdenka a restaurace blíže nádraží na hlavní silnici, co má na sobě výstižný nápis Restaurace. V obou jde dobře pojíst a doplnit úbytek tekutin a obě mají i letní posezení pod stromy. Zdenka je větší lidovka a na zahrádce je větší klid od silnice.

2 Průvodce horolezeckými cestami

Jedná se o terén neoplývající mnoha možnostmi opravdu závažných výstupů co do délky, nebo sportovní hodnoty. Jsou ale velmi vhodné pro nováčky, anebo rekreační lezce, toužící

¹Doslovný přepis z písemného zdroje (hasičské kroniky) „Památní kniha darována sboru dobrovolných hasičů v Černolicích, založena v roce 1908“ Převzato z www.cernolice.cz.

po poněkud tradicionalistickém pojetí horolezení. Tak jsou i jakýmsi protipólem a doplněním nedalekého Srbska s jeho množstvím zajištěných a často sportovně hodnotných cest.

V průvodci jsem se snažil alespoň trochu zachovat objevitelské možnosti a nechal se inspirovat dojemně zmatečnými slovními popisy starých průvodců. Záměrně nepopisuji každou cestu a většinu cest ani nejmenuji. Někdo bude rád, že si na to přijde sám. Možností cest a variant je tady tolik, kolik je tu skály, a všechno už bylo jistě někdy lezeno. Na druhou stranu nejznámější cesty jsem se snažil podat tak, aby jimi mohl stoupat i nováček bez zkušeností se zakládáním jištění. Pochopitelně až potom, co si možnosti všech těch hejblat vyzkouší na pevné zemi, obejde si skály a zkusí, co a jak jde dát. Konkrétní rady jsou označené a kdo raději hodnotněji hledá sám, ten je může lehce vynechat

Skály jsou tu tyto: pokud hledíme od chatové osady je první zleva Dvojitá věž, dělená ještě na Horní a Dolní skálu. Vpravo je mohutnější Střední a dále Severovýchodní. Střední a Severovýchodní mají i zhruba desetimetrové náhorní lezení (v textu popsáno samostatně).

Popisy jsou zleva doprava.

2.1 Dvojitá věž – Dolní skála

Pokud stojíme pod údolní, jihovýchodní částí skal na parkovišti, tak je to ta zcela vlevo. Malá a poměrně nepevná skála. Nicméně poněkud bizarní útvar „Kulisa“ a několik dalších cest Vás mohou potěšit.

2.1.1 Štekrův převis

Kratičká cesta označovaná v průvodcích za VI. Jak se to podaří, ale zcela lehké to není.

- **Bibé rady** – Jde o to, překonat závěrečný převis. Buď pravou rukou vpravo nahmátnout dobrý chyt a levou vlevo a ručkovat po pevných chytech jak sběrač kokosů na palmu k břízce (případně až na ní, když už jste se tak rozběhli), nebo po nastoupání za chyt vpravo (jako sokolík) lézt pak komínovou technikou. Každopádně nezapomenout, že si brzy po nastoupání můžeme odšlápnout na skalní desku vlevo. Už dost uklouzaná cesta.

2.1.2 Opomenutá, Krátká

Ano, jde tudy všude lézt. II – IV, podle toho, kudy.

2.1.3 Bžunda

Jeden krok na začátku. Ale velmi nepříjemný, tak za V. Potom lámavé.

2.1.4 Hagen

Vypadá to jako chodák, ale dole to možná překvapí. Odjistit moc nejde. Dobrá cesta na trénink morálu v malém. S pětkou to snad přehnali, ale zadarmo to není.

2.1.5 Honzovy převisy

Téhle rozchroustané cestě je snad nejlepší se vyhnout. Přímo asi V.

2.1.6 Kulisa (Hrana)

Zprava, zleva, středem. Od III do V se dá lézt po vystupující, od skály vlastní oddělené kulisy. Zprava v rohu pěkná spára. Opět poněkud rozlámané, zejména v levé části.

2.1.7 Komín

Je to pěkná II.

- **Blbé rady** – Je to II, ale myslet je nahoře potřeba. Potom to jde lehce nahoru a třeba i dolu. Pokračovat lze i rovnou dál na Horní skálu.

2.1.8 Vzdechy

Nastoupit lze různě a hore ke kruhu. Odtud spárkou a obloukem vpravo na vrchol. Poctivých IV, možná spíš V. Dole stěnka vytlačuje.

- **Blbé rady** – Dolejšek lze vzít zcela zprava a obejít tak první převis. Je to nesportovní, ale pohodlné. Pak bacha na volné chyty. Nad kruhem si lze pomoci rozporem a případně to vzít trochu sokolíkově. Vymyslet si, co z nohama, a je to v klídku.

2.2 Dvojitá věž – Horní skála

Nejtěžší a nejsportovnější lezení, po stránce technické, je asi tady. Z pohledu z údola je skála trochu schovaná za Dolní skálou a nachází se za ní. Před ní při příchodu zdola míváte a nebo použijete, boulderové možnosti na samostatném kvaku mezi věžemi.

2.2.1 Potvora

Nástup stěnkou, anebo spárou a nahoru, III.

2.2.2 Bříško

Nástup převislou spárkou k břízce, a potom traverz vpravo v lehce převislé stěně. A jak to jde, tak nahoru. VI.

2.2.3 Zlaté nýty a co.

Něco pro sportovce. Označeno jako VII.

2.2.4 Taštička

Už těsně za hranou (z východu). Klasická, dnes už poněkud uklouzaná VI. Klíčové místo je nad kruhem, ale bacha na uklouzaný dolejšek. „Rybáři“ udělali své. Dřív se psalo VI A0.

- **Blbé rady** – Dále vpravo. Kolem kruhu je dobré jít trochu doprava a nahmátnout dva bočáky a z nich na madlo na hraně.

2.2.5 Brašnička

Po malých lištičkách. Pokud od přímky nýtů malinko uhnete, je hnedle lehčí, nežli těch VI+. Pokus o modernu se vším všudy i s tím, že si musíte dávat pozor, abyste lezli tudy, kudy to nejde, a nikoliv tudy, kudy to jde.

2.2.6 Žebřík

Prostě taková IV. Cestou „kudy to jde“ i za III.

2.2.7 Schody

Při hraně je to za II.

2.3 Střední věž

Asi nejhodnotnější kus skály zde. Většina lezců míří právě sem. Ovšem i zde může skála překvapit utrženým chytem, anebo kusem kamene přistavším na hlavě.

Jako i jinde, ani tady se nemusíte bát vlastní invence. Není nutné lézt jen tudy a tak, jak někdo, někde napsal. I kombinace cest je možná. Ostatně ve starších materiálech jsou uvedeny traverzy celou stěnou. Co třeba nastoupit spárou ještě vlevo vedle Panikáře a dolézt ke kruhu Panikáře. Odtud traverzovat kolem kruhu Ploten do Rysu a pokračovat stále dál. Anebo, myslím lépe, od toho kruhu popolézt o patro výš a od traverzovat směrem ke knížce Tří převisů, a pak nahoru. No a pak třeba slézt o jedno patro Panikářem a přejít...etc

2.3.1 Spára

Spárou a „dále přímo k vrcholu“.

2.3.2 Panikář

Klasická III. Pěkná cesta rozmanitých kroků pro horolezce začínající, končící a nebo odpočívající. Ke kruhu, spárkou na plošinu a dlouhým krokem na další skalní desku. Koutem do vrcholového minikomínka, anebo vpravo ke štandu Ploten.

•**Blbé rady** – Nad kruhem je ve spáře chyt pro pravou ruku na protitah. Nezapomenout se podívat na nohy., Při výlezu ze spáry jde jistit za vklíněný šutr ve spáře, Ale lépe nežli ovázáním (a případným vytržením při pádu) zastrčením něčeho velkého za kámen, který pak jen brání „vzvonění“. Dlouhý krok z police je dnes už těžší, protože chyty používané k výlezu jsou odlámané, Ale: pravou rukou se chytnout na desce hnedle před nosem a levou jet po hraně desky až k bočáku, Pak úkrokem (začít pravou nohou) na stupeň vlevo. Nastoupání rozporem jde použít k zajištění ve spáře vpravo nad schodem, zdola neviditelné,

2.3.3 Plotny

Cesta klasická a přitom odjištěná. Její obtížnost se mění léty tak, jak se chyty vylamují a ulamují k plus i minus, a také tím, kudy to vezmete. Ale těch pět to bude. Ke kruhu, přes převis, dalším převisem do kouta a trochu vlevo vytlačující stěnkou k vrcholu.

•**Blbé rady** – První kruh si je dobré prodloužit smyčkou, jinak lano později táhne. První převis jde nejsnáze zdolat zleva, ale pozor, nezapomenout se podívat, kam budu dávat nohy po přitáhnutí (dodnes někdy zapomenu, ale naštěstí si pamatuji)

2.3.4 Jižní rys

Klasika všech klasik a III. Dobrá cesta na nácvik zakládání jistění. Výraznou trhlinou (rysem) uprostřed stěny. Nahoře šikmo doprava k vrcholu.

- **Blbé rady** – V poslední části cesty, v lehce převislém, to láká lézt rovně, až vlevo. Ale vpravo je to nejsnazší.

2.3.5 Tři převisy

Na poměry relativně dlouhá a exponovaná cesta. Nástup je buď (nástupy variant jsou od sebe vzdáleny asi tři metry) přímo k břízce, nebo zleva sokolíkem, anebo zprava plotnou (nejpevnější skála). Pak koutem a úkrokem vpravo na kazatelnu. Kruh. Odtud přes převis a vpravo traverzem kolem „příčného kamene“ ke knížce a ještě asi metr dál a koutkem k vrcholu. Od kruhu lze i přímo.

- **Blbé rady** – Pokud nastupujete přes převis přímo, jde dobře přehodit plochou smyčku přes zobák. Zejména chlupatá smyce perfektně drží. Jenom jestli drží ten kámen? Po překonání převisu na polici u břízky, je vpravo horizontální spára na opravdu důvěryhodného frienda (je-li flex, tedy i do horizontálek, jinak třeba hexentr) a několik spár přímo v koutku na vklíněnce. U kruhu je dobré zaštrandovat, anebo lézt metodou polovičních lan se střídavým procvakáváním. Jinak, vzhledem ke klikacení, nahore s lanem nehnete. .

2.3.6 Velký převis

Za rohem v severovýchodní stěnce. Vpravo spárou v koutě pod převis, traverz vlevo kolem hodin ke kruhu (není vidět) a nahoru ke knížce, jak Tři převisy. VI (možná i víc). Náročné na sílu, větší část cesty stále vytlačuje. (pozn. doufám, že se mi ještě někdy zlepší šlachy a budu moct si dát).

2.3.7 Destrukce

Klasický směr výstupu osazený nýty a dnes nazvaný Destrukce VI.

2.4 Střední věž – náhorní strana

2.4.1 Dabl

Přes skobu a nýt. Docela těžký krok, tak za V.

2.4.2 Šikmá spára

Se nezdá potvora, ale trošku vytlačuje. Spíš těžší IV. Moc to nezajistíte – doplněk k zajistitelnému Dablu.

2.4.3 Středem (Kočanova)

Přes kroužek uprostřed. Nechci kazit radost, ale V to není. Tak IV možná.

2.4.4 Severní převis

Vpravo. Pokud neošidíte, tak opravdu poctivých V. Cestě se říká i „Stiskátko“.

2.5 Severovýchodní věž

Poněkud drsná a tajemná. Připomíná hory svojí rozlámaností, policemi, možnostmi průstupu. A tak se raději nebudeme moc rozepisovat, třeba si tam prožijete tvorbu „vlastní“ cesty. Zajímavé možnosti přírodního lezení.

2.5.1 Černý důl

V levé části stěny se táhne spára přerušená římsou a končící převískem. Tou vede výstup. Na předskalí k břízce, potom spárou až na plošinku, překrok vlevo a další spárou přes převis. Potom poslední převísek. Cesta byla psaná jako IV – V. V novém je zase za III a nesmyslně vyvedena do strany. Další cesta vhodná k cvičení zakládání jistění – bohaté možnosti!

• **Blbé rady** – Do spáry na začátku není dobré příliš zalézat. Na dlouhý krok vlevo z plošinky na konci spáry (po vylezení) se lze výborně zajistit čímkoliv v této spáře (rozšiřující se dovnitř skály – ideální) Nad ní, při překroku v úrovni očí, je vidět jeskyňka – hnízdo (velikosti pěsti). Na levé straně, uvnitř tohoto, jsou minihodinky, Smyci prostrčíte stěží, ale prostrčíte-li vklíněncem na drátku, vznikne vám drátěné oko a to prostrčit lze. Vklíněncem na druhé straně drží a vzhledem k tomu, že jde o hodiny, tak nehrozí vycukání. Následná převislá spára jde nejlépe zajistit vložním velkého kusu hexentra, anebo smyce (raději) do místa, kde převis končí a spára se mění na kolmou (po nastoupání). Poslední převísek lze zajistit velmi efektivně vklíněncem. Cesta lze lézt silou, ale i prakticky celá nohama. Na téhle cestě můžete zjistit, jak zbytečně se případně při lezení namáháte.

2.5.2 Generálka

Nástup těsně vedle Černého dola a koutkem na římsu. Dále jakkoliv k vrcholu. Cesta nepříliš náročná lezecky (IV), ale ve volné skále a špatně dojistitelná.

2.5.3 Suchá břízka

Jeden krok za V, a pak už k vršku. Ovšem onen krok je docela náročný. Není to asi cesta na seznámení s terénem.

2.5.4 Otovka

V téhle části stěny je zmatek i v názvech. Jde to různě a je to napínavé.

2.5.5 Zbojnická

Až zcela napravo. Všestranně náročná cesta v nebezpečně rozpadající se skále. Těch VI by to mohlo být. Raději nelezu.

2.5.6 Kazatelna

Již za hranou, ve severovýchodní stěnce. Dříve psáno IV nyní VI. Dal bych VI. Pro silné borce procházka, vetchým v úvodní části ke kruhu dochází síly. Podle toho se také silně rozchází hodnocení.//Velmi uklouzané a místy lámavé.

2.5.7 Bundalka, Foxova cesta

V mírně převislé, severovýchodní straně věže, vpravo od Kazatelny jsou dvě tajemné VI.

2.6 Severovýchodní věž – náhorní strana

2.6.1 Čertova stěnka

Pěkné lezení po hraně s variantami nástupu, průstupu a dolezu. III – IV.

2.6.2 Čertova zahrádka

Pod převis v náhorní straně a doleva, IV.

2.6.3 Čertův převis

Těžký převis do volného. Řekl bych nebezpečné VI.

2.6.4 Další čertoviny

Zbytek stěny jde pochopitelně prostoupit také.

2.7 Další objekty

Mezi těmito skalami jsou další malé skalky, na které vedou další cesty, I mezi cestami jsou další možnosti cest. Až budete mít náladu, můžete se do nich vydat. V okolí (zejména směrem na Brdy) je mnoho boulderových možností. Na druhou stranu směrem ku Praze najdete v údolíčku za potokem neporušenou romantickou skalku pro milovníky lokrů a mechů. Hore zdar!

3 Obrázky

Jsou zatím omezené. Něco musí zůstat jen naznačené (třeba Severovýchodní věž). Ale možná že v druhém vydání to dopracuji.

3.0.1 Střední věž od severovýchodu

Tudy vede Velký převis a další.

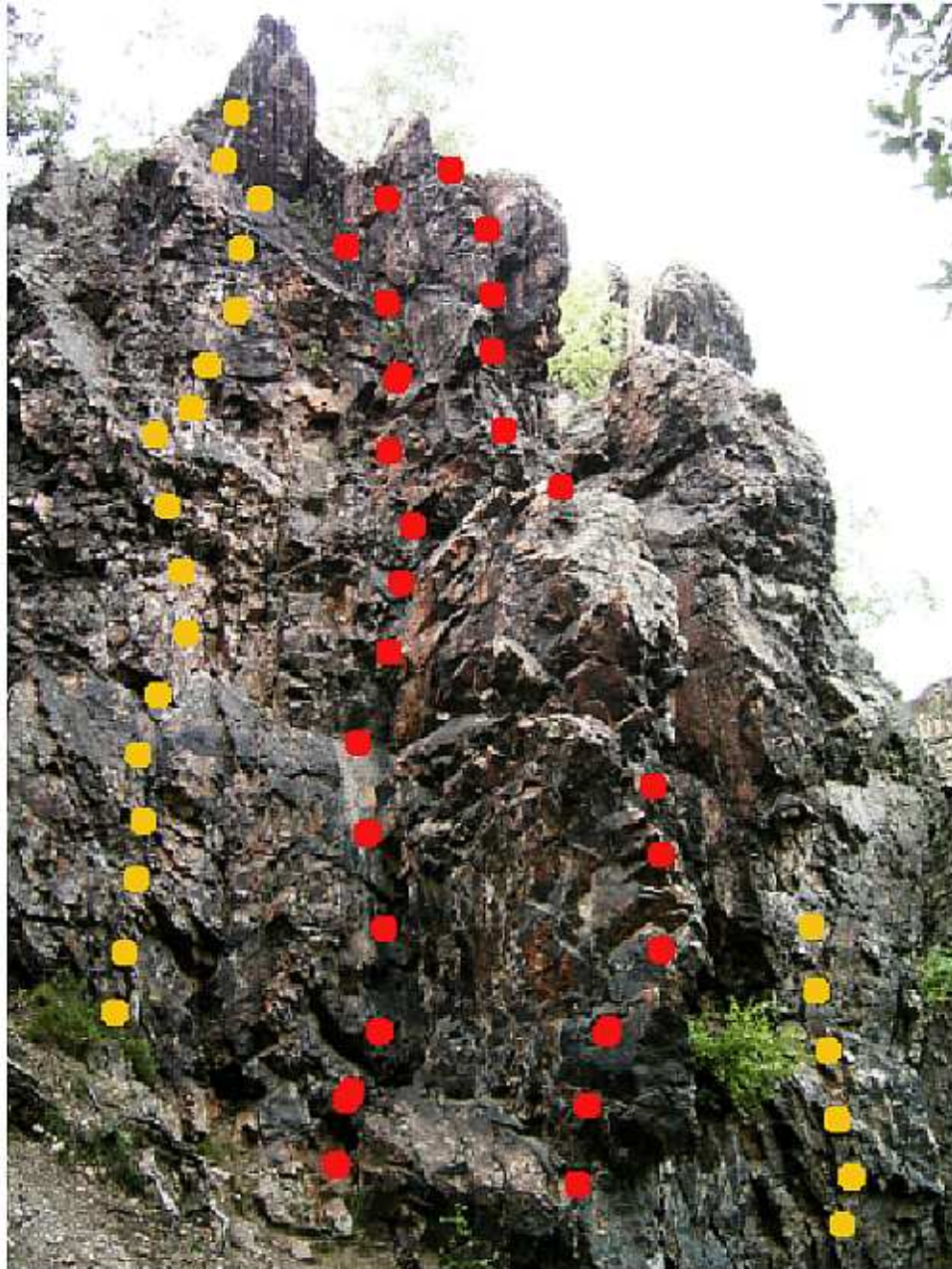
3.0.2 Dvojitá věž – Dolní skála

Cesty Štekrův převis. Zapomenutá a Bžunda

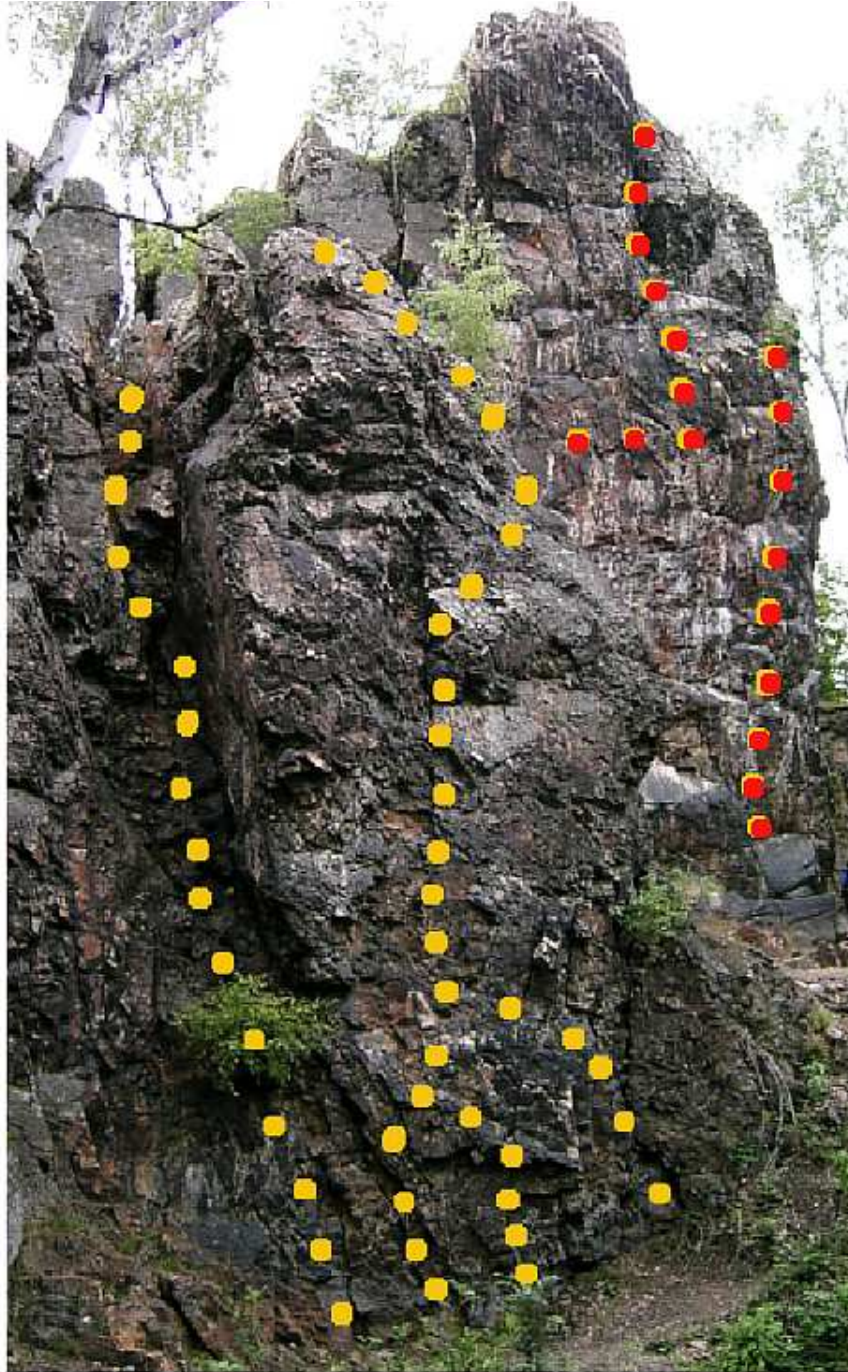
3.0.3 Dvojitá věž – Dolní skála

Honzovy převisy, dvě ze tří základních variant Kulisy a nástup Vzdechů

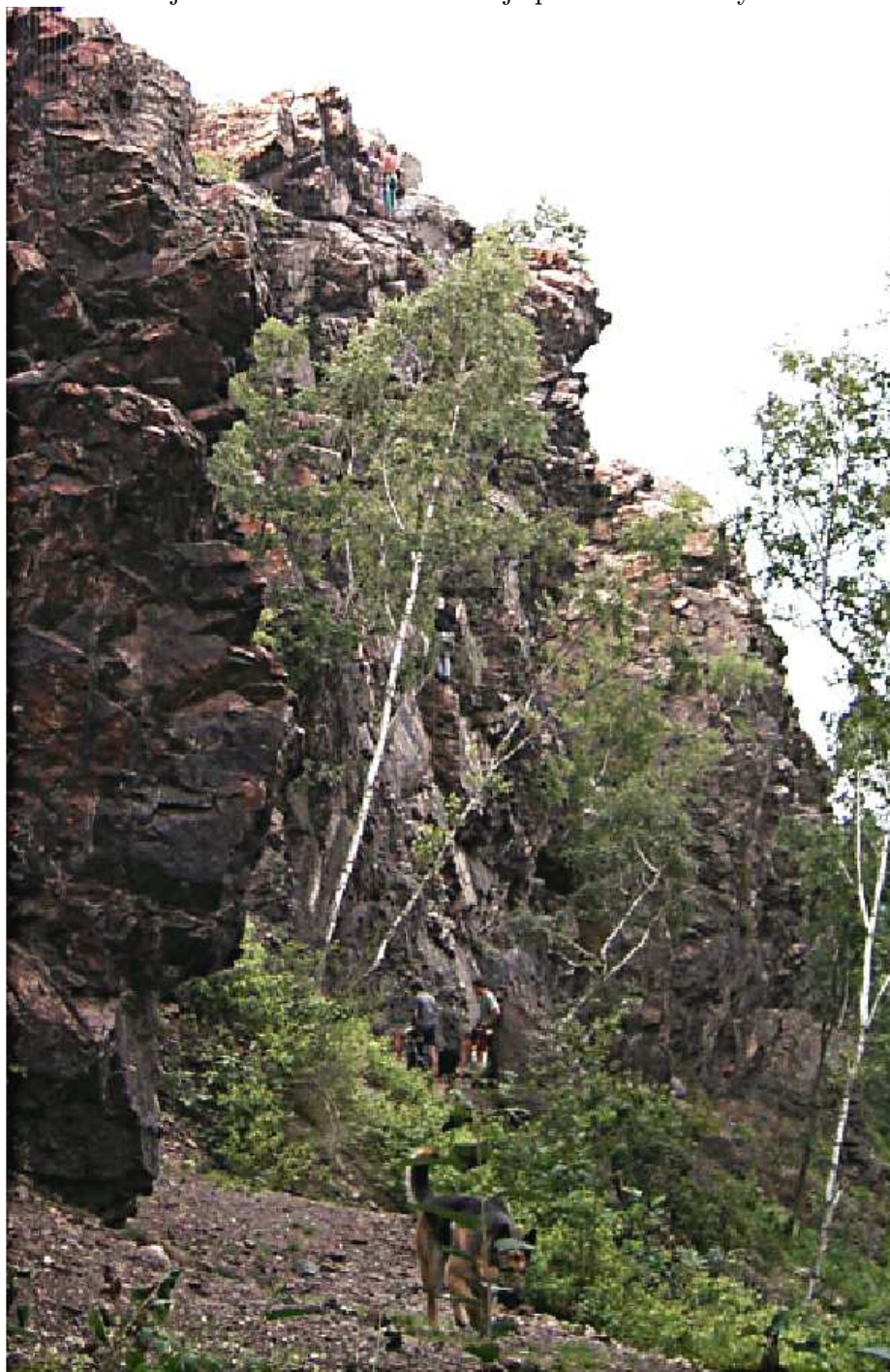
3.0.4 Dvojitá věž – Dolní skála

Komín, Vzdechy (s třemi možnostmi nástupu) – Dvojitá věž – Horní skála: Bříško – traverz a výlez, Zlaté nýty

3.0.5 Pohled od Dolní skály

Od Dvojité věže na Střední. Lezec je právě v Jižním rysu

3.0.6 Střední věž

Spára, Panikář, Plotny, Jižní rys a Tři převisy s některými variantami. Nahoře je klasičtější a zajímavější varianta traverzem

3.0.7 Severovýchodní věž – Náhorní strana

Čertova stěnka, Čertova zahrádka, Čertův převis a další úklady pekel

